

Bakalářská práce

Michaela Jungová: Proces zavedení možnosti přijímání eucharistie na ruku na území České republiky

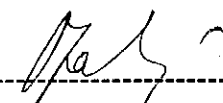
Posudek oponenta

Po úvodní solidně zpracované teoretické části předložená práce rekapituluje celý proces zavedení možnosti přijímat eucharistii na ruku v České republice dostatečně obsažným a velmi vhodným způsobem. Nedělá z rozhodnuté věci opět problém, ale dokumentuje jednotlivé kroky. Provedeným výzkumem se potom snaží doložit, že obavy, které někteří před zavedením této možnosti projevovali, byly zbytečné a že způsob podávání a přijímání eucharistie není pro většinu kněží problémem. Což zřejmě v makroměřítku platí. Přesto bych uvítal, kdyby byla větší pozornost věnována těm kněžím a věřícím, pro které to problém je. Jednak proto, že jej někteří prožívají dost intenzívně a dále proto, že by bylo velmi užitečné, kdybychom blíže poznali kořeny odporu nebo „bolestivého“ prožívání podávání na ruku, které asi leží hlouběji, než lze vysoudit z uváděných námitek. Leží problém jen ve stylu osobní zbožnosti? Je to problém psychologický? Není pro tento problém položen základ zdánlivě zbožnou leč velmi neúplnou teologií eucharistie? Nebo je to problém zástupný – a co tedy zakrývá? Uznávám, že je to téměř téma další bakalářské práce, ale zmiňuji to proto, že věc není pastoračně tak bezproblémová, jak by se mohlo zdát, byť nejde o vysoká procenta kněží a laiků, pro které je tento problém živý. A také je známo, že existuje část kněží, kteří neprotestují, ale podávání na ruku se brání tím, že podávají vždy pod obojí způsobou namáčením (a nerespektují tak svobodu přijímajícího, zda chce nebo nechce pod obojí způsobou přijímat).

Výzkum je zajímavý, příjemná je poměrně vysoká návratnost dotazníků, určitou nevýhodou ale je, že zkoumaný vzorek nekopíruje věkové složení presbyteria pražské arcidiecéze (vzorek je výrazně mladší) a také skutečnost, že 2/3 odpovědí je od kněží, kteří působí v Praze, neodráží situaci arcidiecéze.

Přes uvedené kritické poznámky hodnotím práci jako pečlivě vypracovanou, v teoretické části respektující relevantní literaturu, v praktické části seriózně vedenou, ve svém celku skutečně přínosnou a jednoznačně ji doporučuji k obhajobě.

V Praze 9.8.2009

oponent